

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înșpoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Denumirea patriarhului sêrbesc.

După ce doi aleși ai congresului sêrbesc, episcopii Stoicovics și Zsifkovic n'au fost întăriți de Coroană, aceasta a denumit de metropolit sêrbesc al Carlovețului pe administratorul de până acuma Gherman Angyelics, episcop al Bacichei.

Eacă hotărîrea prea înaltă:

„În urma propunerii ministrului president unguresc al Meu, subșternute în conștelegere cu ministrul Meu de culte și instrucțiune și cu banul țerilor Croația-Slavonia-Dalmația, Eu denumesc pe Gherman Angyelics, episcop al Bacichei și administrator actual al metropoliei greco-orientale și patriarh sêrbesc al Carlovețului.

Viena, 6 Ianuarie 1882.

Francisc Iosif m. p.,

Coloman Tisza m. p.,

Eacă și decretul regal, căruia comisariul regal Eduard Cseh a dat cetire prin secretarul său în ședința congresului din 20 l. c. n.:

Noi Francisc I. și c. l.

Iubite credinciosule!

Din raportul credincioșiei V. dat din 19 Decemvre 1881 și subșternut Nouă prin ministrul president unguresc al Nostru am înțeles, că deputații congresuali întruniți cu al Nostru prea înalt consimțemânt în Carloveț spre scopul alegerii arhiepiscopului-metropolit gr. or. și patriarhului sêrbesc al Carlovețului la alegerea persoanei nu au putut ajunge la o convențiune unanimă.

În urma acestora Noi denumim — după propunerea ministrului-president al Nostru, făcută în conștelegere cu ministrul Nostru de cult și instrucție și cu banul țerilor Noastre Croația și Slavonia și Dalmația — în virtutea plenitudinii puterii Noastre regale și a dreptului ce-l avem, pe iubitul Nostru credincios Gherman Angyelics, episcop gr. or. al Baciului, admini-

strator al metropoliei arhiepiscopesci gr. or. sêrbesci a Carlovețului și consiliar intim actual, în considerarea însușirilor sale escelente — de arhiepiscop-metropolit al Carlovețului și patriarh sêrbesc, și încredințăm credincioșiei V., a aduce în chipul obicinuit la cunoștința congresului prea înalta denumire, întemplată conform plenitudinii puterii Noastre regale, a lui Gherman Angyelics de arhiepiscop-metropolit al Carlovețului și patriarh sêrbesc și a amena pe acela în numele Nostru pe timp nehotărît — după sêvșirea jurământului din partea metropolitului și patriarhului, precum și după provocările de lipsă în cauza instalării.

Cui Noi altcum i remănem în totdeauna binevoitori cu grația Noastră imp. și reg.

Viena, 6 Ianuarie 1882.

Francisc Iosif I. m. p.

Revista politică.

Sibiu, în 11 Ianuarie.

Desbaterea generală a bugetului Ungariei se poate că se va termina mâine în casa deputaților. Ori cât de interesantă este desbaterea aceasta, cel puțin în unele părți a le sale, lucrurile din Dalmația, Erțegovina și Bosnia o întunecă și o dau și înapoi.

Oamenii politici de importanță din monarhie se ocupă mai mult cu proiectele de credit pentru suprimarea insurecțiunii, cari au să se prezenteze delegațiunilor. Din câte cetim, suma care e de a se cere dela delegațiuni încă nu e ficsată și nici termenul când au să se întrunească delegațiunile nu se scie pozitiv.

Sînt însă și oameni de aceia în patria noastră, cari, cu toate că flăcările au izbucnit deja din coperiș și trebuie stinsă, mai au timp a declama per *longum et latum* cum trebuie tratate naționalitățile ca se fie odată desnaționalizate. Un humor de-

osebit trebuie că au astfel de „patrioți.”

Pentru ilustrațiunea acestei procederi nepotrivite a „patrioților,” în timpuri atât de serioase, înregistrăm aici scirea telegrafică a lui „P. Ll.” că în Agram, capitala Croației se organizează în ascuns colecte bănesci pentru insurecții din Erțegovina. Mai departe tot, „P. Ll.” se vede silit a ține o prelegere lungă Munteneșului și Serbiei ca se nu dea mână de ajutoriu insurecțiunii.

Într'o astfelu de situațiune ni se pare că ar fi mai patriotic lucru a ține compt de impregiurări și a câștiga simpatia naționalităților din lăuntru și a consângenilor acestora din vecinătate. „P. Ll.” ce e drept amenință amândouă principatele numite cu isolare și ocupațiune, dacă nu vor fi în stare să se înfrâneze. Amenințarea înse nu e mijlocul cel mai bun de a câștiga amici.

În amândouă principatele guvernele actuale promit guvernului austro-unguresc concursul posibil pentru înfrînarea Munteneșului și Sêrbilor dela participarea la insurecțiune. Dar de altă parte în amândouă sînt partide cari, după semne, înclină spre participare. În Munteneșu principele și-a dus familia dela Cetinie la Antivari și guvernul a mijlocit suprimarea unei foi de acțiune „Bairactar” (Stegariul.) În Serbia Ristici, fostul ministru cu antipatii cătră Austro-Ungaria e depărtat de mult dela putere; tot așa este metropolitul Michail, cu simpatii rusesci, scos din scaun. Dar în Munteneșu prin suprimarea unui diar s'a ajuns foarte puțin. De altă parte Voevodul Vrbița agitează, acum ca și mai înainte, în contra Austro-Ungariei și Munteneșului spun tuturor cui vor sei asculte, că Erțegovina are se fie a lor. În Serbia îndrăseala metropolitului rusofil a mers așa de departe de nu s'a sfiit a insulta într'o cuvântare pe principele Milan. Exmetropolitul și cu Ristici subminează guvern și tron în Serbia și vor ca

flăcările din provinciile resculate se le transpoarte și la ei a casă.

Turcia protestează contra mesurilor austro-unguresci; eară Rusia se escuză că nu e amestecată în turburările din Bosnia și Erțegovina. — Situațiunea e dar foarte serioasă.

În Paris a izbucnit o crisa financiară care seamănă cu cea din Austro-Ungaria dela 1873. Posițiunea lui Gambetta e sguduită.

Rescoala,

Fără de a pute fi invinuiți că exagerăm, dice o foaie din Viena, putem să ne folosim de termenul de mai sus, „Pol. Corr.” însăși a dat preste bord termenul de „bande de lotrii” și vorbesce de insurecții. Deja din luna trecută s'a scris și telegrafat despre ciocniri între soldați și insurganți (bandiți.) „Pol. Corr.” publică un bulentin dela „câmul de insurecțiune” în care spune că Loc. Mar. C. Iovanovici anuncie, că în 16 l. c. corporalul de infanterie Spannbauer dela reg. de inf. princ. de Saxonia Nr. 11, care comanda escorta dată financilor dela Bilek, a fost suprins de 200 de insurgenți. Corporalul cu oamenii sei s'a postat într'o casă și s'a apărat 30 de oare. În urmă s'a folosit de momentul, când o parte din insurgenți se retraseră, spre a străbate la compania sa în Corito. Corporalul fu decorat cu medalia de aur „pentru virtute militară.”

Altă scire spune, că loc. colonel Landwehr dela același regiment a străbătut în 20 l. c. cu un transport de proviant și de munițiune dela Corito la Bilek. Detașamentul acesta a avut în 19 l. c., în marșu său preste munte, între drum și granița munteneșină, o luptă neîntreruptă dela 11 oare înainte de ameași până la 4^{1/2} oare d. a., cu insurecții ce așteptară detașamentul la Bila-Rudina, unde l'a și atacat. Insurgenții au fost respinși în toate părțile, eară casele care le

FOIȚA.

Șoimul Banului de Craiova.

(Poemu epicu. *)

(Urmare.)

Cântul V.

Trece dalba dimineață
Cu-al său chip de tinereață,
Trece-un prânț și celalalt
Și-acum sus pe ceriul 'nalt
Sântul Soare rotilează
Și pământul luminează,
Ear' în curte la palat
Din somn toți s'au desceptat;
Căci cu șoimul din poveste
Nou răsboiu să pregătesce.
Încă trei voinici avem
În răsboiu să mai vedem:

Și din staur șoimul ese,
Respândind nechezuri dese,
Și jucând prin țarcalan
Face haz marelui Ban.

Doi feciori din șesul țerii,
Vii ca viața primăverii,
Nici prea 'nalti și nici prea groși,
Dar' voinici și inimoși,
Din mulțimea privitoare
Es la locul de luptare:
Unul stă și face loc,
Celalalt pornesce joc
Cu șoimul, care-ascaptă
Și de luptă mi se gată.

Lupta-i ageră și grea
Și sfârșit nu va să ia:
Grea e lupta sus prin aer,
Când balaurii se'ncear',
Grea e lupta sus prin nori
Între smei și'ntre prigori,
Între fulgeri și satane,
Ce se bat cu buzdugane;
Însă lupta cu șoimani
N'o dorî nici la dușmani!
Ca un leu, care se scie
Împărat pe a sa moșie,

Pasă șoimul sburdătoriu,
Fărmedând pe privitorii,
Când în copci, când în buestru,
Fără frêu, fără căpăstru;

Și la pas voinicu-l iă
Și-i dă vînt și fugă-i dă
Și gonindu-l drumu-i schimbă,
Și-l ațîță și-l agâmbă
Cătr'un cot și cela cot,
Doară 'l-ar slăbi de tot;
Și-l încurcă și-l tot mână,
Să-li viă de'ndemâna;
Dară șoimul e vîrtos
Și la vine și la os,
De el truda nu se prinde,
Ci spre luptă-l tot aprinde,
Încât șoimul pare-a fi
Chiar născut spre-a birui,
Căci el este puiu de vieață,
Puiu născut de dimineață. —
Și voinicul ostenit
De răsboiul nesfârșit
Îndrêpt din luptă pasă
Și conșoțului o lasă. —

Eat'al șeselea luptaciu,
Iute'n pas și braț dibaciu,

Luptăncepe cu șoimantul,
Privind oaspeții și Banul,
Și Băneasa și-acea stea,
Lumea „Maia” ce-o numia:
Ați vîdūt, vîdūtați oare
Lupta pescilor din mare,
Unde'n ezer fără fund
Chiți grozavi se luptă crunt?
Unde-un chit în harț' avană?
Pre dușman îl ia pe goană?
Sciu, c'adese v'ați uitat
La răsboiu'nfricoșat,
Când se bat norii cu vîntul,
De cutremură pământul! —

Astfelu agerul fecior
Mi se pune pe pecior
Și s'aruncă voinicesce
Și pre șoim mi țî-l gonesce
Când în lat și când în lung,
Când s'întrec, și când s'ajung,
Când pe loc mi se'nvîrtesce,
Și când ear' se despărțesc.

Trece-un ceas și trec și două,
Lupta-i vie, lupta-i nouă,
Lupta-i aprigă de tot
Și la capet n'o mai scot:

*) din Călinarul Societății pentru cultura și lit. rom. în Bucovina.

apăraseră au fost aprinse. În case, sau colibi, era grămadit mult provizant și multă muniție. Aceasta din urmă ardând casele, a explodat. A doua zi în 20 l. c. când detașamentul s'a întors, inamicul a urmărit ariergarda până la Rieta Rudina, fără de a îndrăzni să o atace. Doi infanteriști și un om dela tren au fost răniți.

În 16 l. c. au avut loc între Corito și Bilek opt lupte. Cu ocazia acestor lupte au fost răniți, un sublocotenent dela reg. de inf Nr. 11 (Lalici) doi suboficieri și trei infanteriști; un infanterist a ramas mort și unul nu se scie unde se află. Sublocotenentul a murit în urma răni (în pept). Cu ocazia tuturor ciocnirilor acestora, se spune, că insurgenții au avut pierderi însemnate.

O companie dela regimentul de infanterie „Schmerling“ — telegrafează cor. lui „Egyetértés“ dela Trebinie în 21 Ian. n. — care a plecat alaltăeri în contra bandei begului Osman Tanovici s'a întâlnit ași noapte pe drumul dela Bilec cu o bandă de insurgenți de cincideci de capete. Insurgentii, după o luptă vehementă, în care au pierdut trei morți, retragându-se au scăpat în pădurea din marginea drumului. Soldații iau urmărit dară fără succes. Insurgentii au luat morții cu sine. Mai târziu urmărit cu energie de soldați, insurgenții au lăsat pe răniții lor în pădure. Între cei morți a fost și Svetozar Angyelici.

Altă telegramă tot dela Trebinie și dela 21 Ianuarie spune, că dela 20 l. c. comunicațiunea telegrafică cu Bilec este întreruptă. Un călătoriu a adus scirea că acolo anarhia e la culme. De luni de zile agitațiunea s'a exercitat în toată forma. Asupra lui Osman Tanovici s'a atras atențiunea de luni de zile însă nimenea n'a îndrăznit a pași în contra'i. Osman Tanovici comandă 150 oameni. Pe față s'a început insurecțiunea înainte cu trei zile când autoritatea a dispus a restarea unui colpoltor italian. Gendarmii îl arestară pe stradă și poporul l'au eliberat cu puterea. Italianul se chiamă Tamasso Arpardo și este înzestrat cu pasport în regulă. Dela eliberarea lui încoace și-a pierdut urma.

„Egyetértés“ deminte scirea lui „N. A. Ztg.“ despre o convențiune între Austria Ungaria și Muntenegru, ca trupele noastre se poată trece preste teritoriu muntenegrean spre a opera contra insurgenților. — Davidovici, alt căpitan de bandă, se ține cu 300 de oameni în giurul Nevesiniei.

Dela Seraievo se scrie:

Va fi interesant poate a raporta despre unele evenimente, cari s'au petrecut dela anul nou încoace. „Co-

mandele „tălharilor“ dau de lucru mișcării în ținuturile sudice și sudvestice dela Seraievo. Dandalici și Secanovici sunt cei mai vestiți și mai cutezători căpitani de bande, cari neliniștesc și pricinuesc nesiguranța în toate văile din pregiur și turbură comunicațiunea cu Erțegovina. Corespondența din care estragem aceste adauge mai departe, că în restimpul din cestiune au avut loc unele execuțiuni între cari și a unui preot. Causa execuțiunilor a fost că toți acestia au dat mână de ajutoriu pe sub ascuns insurgenților. Condamnații, dice cor., mor hotărâți și fără cel mai mic semn de căință.

Din toate semnele se vede că insurecțiunea a intrat adunc în poporațiune și că chiar și preoțiunea o spriginesece.

Dela Brod se telegrafează, că familiile funcționarilor și oficerilor din Bosnia părăsesc provincia aceasta.

În legătură cu cele mai sus reproducem și următoarele sciri trimise din Seraievo la foile vieneze:

Partea nordostică și ostică a Erțegovinei este dominată de cete de tălhari. Creșterea mișcării are următoarea cauză:

Căpitanul districtului diu Focsa a comunicat locuitorilor recrutarea viitoare. Turcii din Focsa au declarat că sunt gata să reziste, invocând ordonanța ce ficsase recrutarea numai pentru primăvara din 1882. Generalul Srauskys'a grăbit din Seraievo la Focsa, spre a înlătura neînțelegerea, dar prea târziu. A mai venit și procederea forestierilor în cauze cu totul neînsemnate. S'a format o bandă, ce s'a unit cu alta ce ecsistă deja. Covacevici a plecat spre Nevesnie și la 25 Decemvre a împrăștiat pe gendarmii din Ulok pe Narenta. Patru gendarmi indigeni au trecut la rebeli. Gendarmii austriaci s'au retras la Mostar. Cetele au cutreerat apoi ținutul Narentei și la 30 Decemvre au desființat și pichețul dela Nevesinie. Nemulțămiiții din Erțegovina și Crivoscie se evaluează la 1500 oameni. Fără îndoială că sunt la mijloc și influențe din afară a panslavistilor. La tălharii prinși s'au găsit o corespondență cu Ristici și cu agenții ruși.

Tabloul situației se completează prin următoarea/telegramă din Moscva, „Moskowski Wiedomosti“ conține o corespondență din Erțegovina, în care se spune: „Nu de mult șeful districtului din Bilek a pus mâna pe o epistolă, adresată de un fruntaș către altul relativ la pregătirile pentru o rescoală. În urma acesteia s'au făcut îndată o mulțime de arestări. Intre alții s'a arestat mohomedanul Zulfo și preotul ortodox Krivo, Zulfo a reu-

șit să scape și îndată a informat pe tovarășii de cele întâmplate, între aceștia și pre fostul șef din rescoala contra Turcilor, Vucvici de la care provenia epistola rusă. Vucvici a fugit îndată în codru cu oficerii săi de odinioară, Limbovici, Milașovici și alții. Cu ei sau dus în codru ca la 200 oameni și sau unit cu insurgenții. Șeful bandelor din Nevesinie, Nico Ștefanovici sa dus și el în codru cu oamenii săi. Autoritățile austriace au voit să pună mâna pe un al doilea cap de bande Bosko Guzika, invitându-l la Nevesiue; dar aceasta a mirosit cursa și sa retras de asemenea la munte cu soții sei. Încurând toți bărbații capabili de a purta arme din districtul Nevesinie, unde a isbucnit rescoala la 1875, vor fi adunați împregiurul capilor lor. Toți insurgenții se vor întruni formând un corp mare, plecând spre Mostar. Mohomedanii fac cauză comună cu ortodocșii.

„Românul“ despre situațiune.

Posomorit s'a urcat pe tron anul 1882, căci posomorită este moștenirea ce a primit.

În ori-ce cas Români sunt datori să cerceteze bine ce a lăsat ziua de ieri zilei de astăzi pentruca să scie, pe cât puțință este, ce să facă în ziua de mâine.

„Diarul „Le Nord“ făcând revista anului 1881 dice:

„1881 n'a lăsat anului 1882 nici o problemă, care se justifice temeri de grave complicații.“

Din nenorocire avem o părere contrarie; chiar faptele pe cari „Le Nord“ își așează credința în pace, ne însuffă temeri de resboiu. Se judece cetitorii.

„Le Nord“ dice:

„Regularea cestiunei turco-elenice „a făcut din tericire să dispară pericolele cari amenințau repausul Orientului.“

„Tratatul din Berlin re-mâne temelia desvoltării pacii — dice a peninsulei Balcanilor.

„Unele din cestiunile cuprinse în „acel tratat, a căror executare este încă în negociare între cari este navigarea pe Dunăre, atrag mai special atențiunea; curmarea neînțelegerii ce se ivise de curând între cabinetele din Viena și Bucuresci, și care nu era decât o cestiune de susceptibilitate lasă în întregul său însuși litigiul căruia i a dat nascere articolul 55 al tratatului din Berlin. „Soluțiunea acestei controverse nu va fi poate din cele mai lesnicioase, și vor trebui poate multe negocieri pentru a ajunge la înțelegere; dar învoirea se va face în fine pe o transacțiune care va îndestula pretinderile legitime sacrificând oare cari cerințe prea mari; în ori ce cas cabinetele nu vor permite ca această afacere să turbure amicalele lor relațiuni cari rare-ori „au fost așa de bune ca acum.

„Întrevederea dela Dantzig între imperatorii Rusiei și Germaniei „a servit oarecum de temelie unei înțelegeri pacifice; apropierea ce veni între Austria și Rusia a urmat opera; „călătoria regelui Humbert la Viena „a fost un nou pas pe această cale; „și celelalte puteri au locul lor însemnat în această coalițiune „pentru mântinerea pacii.“

Nimeni nu poate dorî pacea ca Români. Tocmai însă fiindcă mai mult decât toți avem mare trebuință de pace datori suntem a ne uita mai bine pentruca se nu ne surprindă pericolele. Să cercăm dar de și foarte repede valoarea temeliei pe cari „Le Nord“ așează pacea.

Temelia temeliei este, după „Le Nord“ precum vedorăm, tratatul dela Berlin.

Vorbind aci în familie putem să recunoascem că nici o națiune și nici

o putere mare afară de Germania, n'a eșit mulțămită din congresul dela Berlin.

Rusia a făcut resbelul; ea l'a plătit cu sângele, cu banii, și până la oare care punct cu onoarea ei; și cu toate aceste ea a fost tare lovită. Aseste loviri nu se pot uita; ori-ce ne vor spune diarele marelui imperiu nu ne este ertat a crede că Rusia va susține cu inima cele stipulate prin tratatul dela Berlin care între altele ia răpit mare parte din cele ce stipulase prin tratatul dela San-Stefano.

S'a regulat dice „Le Nord“ cestiunea turco-elenă. Dar cine nu scie că o regulare care a nemulțămît pe toți este numai o stațiune de resulfare pentru cei nemulțămîți.

În cestiunea Dunărei „Le Nord“ declară că litigiul, căruia a dat nascere art. 55 al tratatului din Berlin, a rămas în întregul său; adauge că soluțiunea nu este ușoară, dar că se vor face transacțiuni.

Scim că cei mari fac transacțiuni în paguba celor mici; scim — și congresul de la Berlin a dat cele mai strălucite dovezi — că cei mari, când sunt strimtorăți, fac cele mai mari și mai grave transacțiuni; cu toții scim însă:

1. Că vine o zi în care cei mici plătesc cu dobândă celor mari binele sau rēul ce li s'a făcut;

2. Că cei mari fac transacțiuni în zile grele, dar pândesc momentul priincios și-și resbună în mod spaimântător.

Tot *Le Nord* pentru a ne face să credem în pace mai dice:

„Espedițiunea francesă în Tunisia, „rescoalele militare în Egipt, întrevederile Porței care caută a se despăgubi în acele părți de pierderile iei „din cele-lalte părți, au turburat „adunc repausul acelei părți a continentului african: asistăm la o dramă ale cărei prime acte abia „au început ase juca și ale căror peripeții nu pot senu înrîureze situațiunea reciprocă a mai multor puteri europene.“

În urma acestor ciudate asicurări de pace ce ne dă *Le Nord*, ne mai arată situațiunea Europei prin câteva trăsuri cari sunt foarte îngrijitoare căci adevărate sunt.

Amintescse crimele uciderii imperatorului Rusiei și a presidintelui Statuturilor Unite, dar cere vindecarea societății prin legi internaționale.

Amintescse lupta ce-a susținut și susține Englitera în Irlanda și recunoasce că cu toată represiunea riguroasă și legea agrară guvernul n'a isbutit încă a restabili securitatea.

„În Germania, adauge *Le Nord*, „principele de Bismarck, urmăresce cu „cerbicia lui realizarea reformelor economice și sociale și care întâlnesc în „Parlament o rezistență ce nu cu înlesnire o va pute învinge.“

„Numeroase și acute au fost asemenea conflictele parlamentare în „Austria, unde comitele Taaffe n'a isbutit încă a potoli antagonismul naționalităților; și acest scop înscris „în capul programei sale pare că s'a depărtează în loc de a s'a apropia.“

Notăm aci și noi lupta religioasă ce este în Italia și în Germania.

Notăm, fiind că *Le Nord* a voit să uite, lucrarea Austriei de a face din Salonic un nou Triest.

Atragem apoi atențiunea Românilor asupra luptei care este acum mare mai pretutindene între reacțiune și libertate și conchidem:

După părerea noastră toate popoarele doresc libertatea și pacea; cu toate aceste ori cine vede că în unele țeri libertatea scade și că toate gu-

Timpul trece, timpul vine,
Lupt-a'i grea și grea rămâne:
Voinic este-acel fecior
Și la braț și la pecior,
Totu-și, totuși se convinge,
Că pe șoim nu-l poate'nvinge.
Deci se trage înapoi,
Făcând capăt la resboiu.

Și de nou săltează Banul,
Căci ne'nvins îi e șoimanul.
Și toți oaspeții cu glas
Vorbă fac și chef și haz.
Șoimulețul în bustru
Fără frēu, fără căpăstru,
Sburdă'n sus și sburdă'n jos
Ager, sprinten și voios.
Dar' din staur cine pasă,
Să se cerce'n lupt'aleasă?
Este-al șeptelea holteiu,
Precum sânt, unde sânt smei
Și feciori crescuți spre fală,
Buni de luptă, și năvală.
Ce să mai vorbim de el
Și de șoimul sprintenel?
Ați vădut acum pe șese
Voinici tari, cu brațe-alese,

Încercându-se vioiu
Cu șoimanul în resboiu:
Scris era'ntra sorții carte
Nici un fēt sē n'aibă parte
De inelul Banului
În resboiu cu șoimul lui.
Nici acest pandur de nume
Precum sânt pușini în lume,
N'are parte de inel!
Căci șoimanul sprintenel
Ține lupta vitejesce
Și voinicului răpescce
Ori-ce chip, prin care vrea,
Pre șoiman a-l înșela. —

V'ați luptat lupte mărețe
Voi ființelor istețe,
Și tu șoimuleț vestit,
Ce-ai rămas nebiruit!
Dară tu șoiman de veste
Nu curma dalba poveste,
Ci mai lasă ne pușin,
În resboiu sē te privim! —

(Va urma.)

vernele se pregătesc de rebel scădând avere publică printr'o necurmată armare.

După părerea noastră Englitera, Franca, Italia, Rusia și Turcia au mare nevoie de pace; nimene însă nu poate nega că astăzi stăpânul păcii este numai imperatoarele Germaniei.

Recunoaștem că El a făgăduit pacea; se recunoaștem însă că cei prea puternici sunt siliți une ori a îneca oare cari cerințe ale națiunii în glorie și a profita de neputinii în care se află unele puteri pentru a mări pe a lor.

Ast-fel în fața stării actuale de lucruri, schițată de însuși „Le Nord“ noi mărturisim că de și suntem datorii a crede făgăduințele de pace ale celor mari, ne temem foarte că mare res-bolul nu poate încinge...

Emigranții din Banat.

Eată ce cetim în „Rom.“ de Sămbătă despre acei nenorociți:

„Unele diare ale opozițiunii au exploatat, după cum le este obiceiul, o nenorocire ale cărei victime au fost mai multe familii române din Banat.

Este un fapt de toți cunoscut că o parte a populațiunii române din Banat a căzut în cea mai mare miserie. Causa acestor miserie sunt asemenea cunoscute, și e de prisos a le mai reaminti.

Se scie în fine că de vre-o doi ani cei mai nenorociți dintre Românii din Banat au început să emigreze; mulți au emigrat în Bosnia; unii au trecut în România, stabilindu-se pe mai multe proprietăți particulare.

În cele din urmă, s'a răspândit printre această populațiune, atât de deamnă de emigre și de Dobrogea, ideea de a emigra în Dobrogea. S'au găsit atunci speculanți cari să exploateze această tendință, în folosul lor particular. Ei au cutreerat satele române, îndatorându-se a duce pe emigranți în Dobrogea și a interveni să li se dea pământ. Sermanii nenorociți ascultau, credeau și plăteau pe aceia ce se obligau a le procura atâta fericire.

O dată tocmeala făcută, vre-o patru-șeci de familii de Români își vândură tot ce avură, case, pământuri, tot în fine ce nu puteau lua cu dînșii și porniră spre România. Ajunși la frontieră, ei se înfățișară la autoritatea română, după permisiunile ce le dedeseră aceia ce i esplotase, și cerură ca guvernul să le dea de chel-tuială și transportul pe calea ferată gratis, spre a trece în Dobrogea.

Prefectul de Mehedenți comunică îndată această ministeriului de interne care întreba telegrafic dacă emigranții aveau paspoarte în regulă. Prefectura de Mehedenți răspunde că nu aveau de cât bilete pentru permisiune de trecere pe 15 zile.

Mai în același timp legațiunea austro ungrească din Bucuresci, făcând și densa cunoscut ministeriului de interne că numeroase familii din Banat au trecut în România, în contra regulilor stabilite pentru cazul de emigrare; legațiunea cerea ca acele familii să fie imediat repatriate.

Astfel trecură câte-va zile în cercetării și comunicări. În acest timp emigranții, nevoind a se oprî la frontieră, de temere poate tocmai de a fi repatriati, porniră îndată cu propriile lor căruțe și cu toată răpediciunea spre Bucuresci.

Până să se lămurească destinația între prefectura de Mehedenți, ministeriul de interne și legațiunea austro ungrească, emigranții ajunseseră parte în Pitești, parte la Găesci și un oarecare număr chiar în Bucuresci. Ei suferiau de cea mai mare lipsă; ministeriul de interne luă îndată măsuri

pentru a nu-i lăsa să peară de foame și spre a îngriji pe cei bolnavi. Poporațiunea localităților unde se aflau, și în special orașul Pitești, făcând asemenea tot ce putu spre a ușura aceste nenorociri.

Legatiunea austro ungrească stăruind mereu a se repatria familiile bănățene, guvernul a pus atunci calea ferată la dispozițiunea lor și le-a înapoiat la frontieră; cei rămași bolnavi prin spitale, fură repatriati după însănătoșare.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Făgăraș, 16/4 Ianuarie 1882. Reuniunea femeilor române gr. ort. din Făgăraș și giur urmărind cu devotament și zel scopul său de a aduna un fond, din venitele căruia la timpul său se se poată susține o școală de fetițe în Făgăraș, prelângă alte măsuri luate în decursul anului expirat pentru înmulțirea fondului, a arătat în preseara anului nou 1882 în salonul dela „hotel Paris“ în Făgăraș o petrecere de joc în favoarea fondului imit. Este unce foarte frumoasă demn de imitat activitatea și direcțiunea luată de on. reuniune pentru că prin dispuneriile și pașii făcuți în această direcțiune, a putut să înfrunescă elita română din oraș și comitat spre a și petrece frățesce la olaltă. Dîc frățesce și prin aceasta las să se înțeleagă toate părțile cele bune ale unei petreceri, în care se poate afla fiecare bine dispus și mulțămînt.

Petrecerea s'a început la 8 oare seara. Deși la început numărul oaspeților a fost modest totuși încetul cu încetul până pe la 10 oare s'a înmulțit participanții într'atâta încât în această privință n'a rămas nimica de dorit.

Jocul s'a început cu „hora“ ce s'a jucat mai de toți cei prezenți fără deosebire de naționalitate, cu mare vioiciune. Dintre jocurile românesce s'a mai jucat cu toată precisiunea „Romana“ de două ori, apoi hățăgana, ardeleana ș. a.

Pe fața fie căruia vedeai veselie și satisfacțiune, toți erau cu voe bună și petrecerea devenia din ce în ce tot mai animată. Punct la 12 oare s'a deschis la galerie un transparent în colorii naționale cu inscripția „Vă salută anul 1882“ după care a început gratulațiunile reciproce de anul nou. Îndată după 12 oare oaspeții cari depărtat din sala de joc la cină, în care interval vedeai și audiai numai expresiuni de mulțămire și satisfacțiune. Cu toate că pauza începuse deja totuși unele părechi de jucători răpiți de vioiciunea petrecerei sburau încă bărbătesce prin sala de joc.

Publicul participant, a fost cât se poate de elegant și ales. S'a observat însă față de petrecerea din anul trecut o diferență și adică: atunci Românii au participat în număr nesatisfăcător, și din contră ne Românii au fost cât de bine și în număr mare au participat Românii dela cari s'a putut aștepta așa ceva, pe atâta de mic a fost numărul ne-Românilor, a căror întreprinderi Românii galanți cum sînt le îmbrățișează și spriginesc adeseori cu toată posibilitatea — și apoi ce recunoștință au? Cu plăcere înregistram că dintre bravele noastre dame și cu această ocaziune s'au prezentat mai multe în costume naționale, dintre care amintim cu deosebire, putem dice bogatele costume ale Doamnelor Sara I. Turcu și Zinca E. Pandrea, ce reprezentau frumosul și pitorescul port de munte al Românelor din Rucorul României. Ori și ce idee ar avea cineva despre gustul și industria română vădînd finele țesături cu fir și broderii în borangic și alte materii după cum a fost și la aceste costume, vrînd nevrînd nu poate decât a admira și a și exprima deplina recunoștință. Tot asemenea de cu gust și frumos și s'au costumate, Domnișoarei Aurelia Czepeș, înfățișînd port ardeleanesc cu cărtință.

Astfel a decurs această petrecere animată spre deplina mulțămire a tuturor până în dîurile zilei anului nou, când apoi unul fiecare plini de satisfacțiune s'a întors pe la ale sale.

Ne bucurăm din inimă de bunul tact și direcțiunea ce o a luat on. reuniune a femeilor române, căci prin atari ocazii crește și întărește strînsă legătura între frații de un sânge, dă semne de o existență plină de viață, arată lumii că ce poate România și că „dacă voese poate“ și apoi ne bucurăm, ca prelângă atâtea avantaje morale, după cum sîntem informați a rămas cu această ocaziune pentru fondul reuniunii un venit curat de 120 fl. v. a. ceea ce este cu

atâta mai satisfăcător, că aceasta sumă după cum s'a dis și mai sus a încurs mai numai și numai dela Români: dovadă eclatantă că Românii sciu aprecia cauzele lor și din ce în ce se interesează tot mai tare și înbrățează tot mai serios și mai cu zel cauzele românesce filantropice naționale.

În fine reuniunii femeilor rom. i urăm existență îndelungată și prosperare grabnică și i dorim ca să se întărească și consolideze în direcțiunea ce o a apucat pentru renumele său și pentru binele poporului român.

I.

Arderea Circului în Bucuresci.

După incendiul dela Ring - Theater din Viena, după amenințarea de foc a teatrului Național, ieri noapte pe la oarele 2 și jumătate, un foc grazav prefăcînd în cenușă clădirea atît de mare a circului Krembsler, 25 de cai din cei mai frumoși, costumele, precum și toate decorurile necesare reprezentațiunilor acestui circ.

Focul s'a ivit deodată și din patru părți deosebite; gasul aerian a ajutat mult la aprinderea de îndată a întregului circ și la consumarea lui.

Cinci minute după ce s'a ivit fum flacăra s'a arătat deodată preste tot circul, astfel încât să părea că ziua apare și strade depărtate erau luminate de această mare flacăra.

Tocmai în această seară sermanii, actorii ai circului își strinseseră și l' duseră la circ toți bagajele lor și deaci a doua zi trebuiau să plece ia Brașov, unde sînt așteptați pentru un șir de reprezentațiuni.

Cercul Krembsler este construit în mijlocul capitalei, pe bulevardul Elisabeta - Doamna, alături de biserica Sărinaria, avînd acum în față menageria Kleeberg, cuprinsă între Grand Hotel du Boulevard și proprietatea dlui G. Sion.

De și locul se pare izolat, se înțelege foarte bine că fiind încungiuat de atâtea mari clădiri, nu se poate pretinde că cercul n'ar fi un pericol pentru celelalte edificii într'o întimplare ca cea de ieri seară.

Eaca acum faptul:

Pe la oarele 2 un servitor de ai circului, care stringea și arangia efectele circului, împachetându-le în lădi, se vădu deodată orbit de un fum gros, care eșă de lungă bufet; nu avu nici timpul să scoale pe tovarășii săi, când flăcări se arătară din toate părțile; gasometrul, care se află lîngă bufet, unde focul s'a vădu mai înainte, izbucni și atunci este lesne de înțeles că întreaga clădire fu aprinsă într'un moment.

Caii, cari se scie că cu multă greutate îi scoate cine-va dela foc, neghezau și făceau un șgomot asurzitor servitorii și întregul personal al circului nu sciau ce să facă mai înainte, se scoată bagagele lor sau caii pe cari deja îi atinseseră flăcările, le arseseră coadele și mulșeră foc. Unii din cai se vedeau cu perul în flăcări fugind prin circ alții găsiră o eșire și se opriră în curtea bisericii Sărinaria, alții în sfârșit fură școși de doi servitori. Dar cu toate acestea 25 de cai găsiră morțea în această tristă împrejurare; 25 de cai din cei mai frumoși, între cari sînt și câți-va pony se prefăcură în cenușe.

Zăpăceala fu mare.

Directorele circului, d. Krembsler, vădînd cum i se prăpădesce starea, voi să se repezească în foc, și ară cu aceia ce l' hrăneau. Soția și copila lui s'au ținură, ear' mai târziu fu pus în paza unui gendarm.

Pela oarele 3 și 1/4 sosiră și pompele. Este învederat că dîsenle nu mai aveau alt rol de cât să vegheze ca focul să nu se întindă, ca el să se localizeze, ceea ce și făcură.

Se scie că alături de circ se află un mușeu anatomic de ceară, ear' în fața lui o menagerie foarte mare și foarte bogată în animale sălbatice.

Amîndouă acestea erau amenințate de scînteile ce se suiau până la cer și spaima lor dar și pe animale care sco-teau mugete sălbatice.

Nu mai puteai să-ți dai samă dacă esci în mijlocul Bucurescilor sau în mijlocul unei păduri de fere sălbatice.

Cercul construit în totul de lemn se consume în mai puțin de două oare; ear' eri de dimineață pe la 7 și jum. locul și materialul circului fu megau încă; cadavrele a 25 de cai se vedeau împrăsciate ici și colo, ear' în colo nimic de cât cenușă, și câțiva stâlpi în picioare.

Acestea erau tot ce mai rămasese din clădirea cea mare a circului Krembsler și din bogatele lui decoruri.

Bucurescii întregi pare că și deduse întâlnire la aceste ruine și publicul n'a încetat a visita cenușa circului.

Regele vizită asemenea pe la oarele 12 din ziua ruinele.

Causa aprinderii circului nu se cunoaștea până la această oară. O anchetă, compusă din patru supt-comisari este însărcinată cu cercetarea și descoperirea ei.

Sînt mai multe versiuni cari circula; unii dice că este resbunare; alții poftă de căstig a întreprindătorului clădirei, care era singurul proprietar „Dacia România“ pe preț de 15,000 lei.

Până acum însă nu se scie nimic pozitiv și ancheta și continuă lucrarea.

Și au făcut și câte-va arestări.

(d. R.)

Persecuțiile Evreilor în Rusia.

„Times“ suprinde lumea când publică într'un lung articol o espunere când a crușimilor, și atrocităților, „comise“ contra locuitorilor Evrei în timp de nouă luni din anul trecut, în sudul și vestul Rusiei, sub ochii autor ităților, cari mai în toate casurile au stat nepăsătoare. După cum se esprimă corespondentul, aceste acte brutale întrec toate „crușimile și barbariile din zilele cele mai rele ale comunei și ororile barbare în timpul desvătărilor din răsboaiile evului mediu, precum și atrocitățile bulgare“ de cari s'au vorbit așa de mult. Lista acestor crușimi cuprinde de lunile dela Aprile până în Decemvre și aduce exemple de rebeliune omor, incendii siluire și jaf ce s'au întimplat în mai mult de 160 orașe și sate, dintre cari 45 sînt situate în Rusia de sud, unde s'au comiș peste 23 de omurii și numai puțin 225 de Evreice, dintre cari 17 au și murit. Și cu toate acestea nu sînt semne, că în anul curent se va pune stavilă acestor fapte oribile, dacă guvernul rusesc nu va crede de dator să, din motivele de civilizație și umanitate, să evite.

Scenele oribile din Vargovia au venit numai ca cele din urmă în rîndul unor asemenea izbucniri sălbatice cari au devastat sudul și vestul Rusiei într'o estindere, de care poporul afară din țeară n'are nici o idee. Acest ținut este tot așa de mare, ca insulele britanice cu Franca împreună și se întinde dela Marea Baltică până la Marea Neagră, Bărbații au fost asasi-nați mișlesce, copii de țiftă au fost trîntiți de moarte sau fripiți de vii!?!; femeile au fost deonorate brutal și fete tinere siluite de soldați, bărbați barbari în fața rudelor lor celor torturate și fără ajutor. În comparație cu aceste oribile scene pierderea și devastarea averilor este un obiect de mică importanță, deși prin nimicirea unor strade întregi locuite de evrei și prin o sistemă bombardare a cartierelor evreiesce prin arășare părții vestice a Rusiei, precum și prin jefuirea familiilor evreiesce mii de persoane au perdut tot și au rămas fără adăpost.

Aceste scene de miserie au început la 27 Aprilie în Elisabethgrad, aprinse, după cum s'a constatat, de emisari panslaviști din Moscva, cari se raportau la un fals uciz imperial și cari au provocat toate turburările următoare. În timp de două zile s'au dărâmat 500 case, 100, prăvălii și Sinagoga, prefăcându-se în cenușe strade întregi. Evreii Folovenski a fost ucis și un alt ovreu bătrân, Selikow, care și apăsă fca contra soldaților, a fost aruncat de pe coperișul casei. S'au comis silurii asupra 30 de evreice. ear două fete spre a scăpa de rușine au sărit de pe ferestre. S'a furat și nimic averi pentru 2 milioane ruble. După o săptămână a izbucnit un război de revolte, la 7 Mai în Smiello, unde s'au ucis 13 persoane, 20 s'au rănit și 1,600 au rămas fără adăpost. La 8 Mai, vechea capitală Kiew, unde locuiesc 20,000 Evrei între 140,000 alți locuitori, a fost teatru unor devastări îngrozitoare; s'au aprins mai multe case, mulți Evrei au pierdut viața, 25 femei și fete au fost siluite dintre cari cinci au și murit din această cauză, cum s'a dovedit de autorități și numai puțin de 2,000 Evrei au rămas fără adăpost, ear 150 au fost arestați pentru că și-au apărât viața. O deputație de ovrei a dat o petiție cerând ajutor și apărare, dar guvernatorul a răspuns aspru și a refuzat dîcînd că nuși poate derangea soldații pentru nesce jidani ticăloși. Tot asemenea scene s'au întîmplat a doua zi în Browary Bere-zowka, unde 12 Evreice au murit în urma violențelor și un băiat de jidan a fost omorît cu petrii. Atrocitățile s'au repetat în Kiew la 10 Mai la Konotop și Wasilkow unde au fost 8 morți. Toată Rusia sudică părea că s'a resculat contra Evreilor, în toată provincia Cherson în Tandra, Iekaterinoslaw, Poltawa, Kiew, Czernigow și Padolia mișcarea se întindea ca un incendiu și la Alesandrowsk la 13 Mai au ajuns pe drumuri 300 din 400 familii evreiesci, nimicindu-li-se proprietățile în valoare de 400,000 ruble. De aci agitatorii s'a dus spre coloniile Evreilor din provincia Iekaterinoslaw, unde în comunele principale Gulanyopol, Orjehov și Marianopol s'au dărâmat casele de țeară ale Evreilor și sa nimic tot avutul lor. Din Orjehov s'au dus 500 vite mari și 10,000 oi. În Gregorinok cărciumariul Evreiu Ruffman a fost închis într'un butoi și aruncat în Nipru. Paguba cuasată în Odessa prin revolta contra Evreilor în Mai s'a evaluat la 3 milioane ruble, cu câteva omoruri și 12 casuri de siluire. De aci goana antisemitică s'a întins în Iunie spre Sarakow, Astrahan, până la Tomsk în Siberia și înainte de finele lui Iunie se comiseseră tot asemenea persecuții în 15 cetăți mari. De atunci n'a trecut o săptămână fără o izbucnire de această natură. Scenele de groază sau repetat în timpul verei prin deferite comune. Până la finele lui Septembrie 41 de cetăți și sate sau prefăcut în cenușe. Tot așa de grozavă a fost și luna lui Octombrie. la 18 și 27 Noembrie Sarah Bernhard a vădut revolte în Kiew și Odesa, cărora le-au urmat ororile de Crăciun în Varșovia cu scenele de groază, cu devastările și jafurile lor. După cum spune corespondentul, refuzul funcționarilor telegrafici, precum și a autorităților de a transmite sciri despre toate aceste întîmplări a fost cauza, că presa europeană a fost atât de puțin informată despre monstruositățile din cele nouă luni de zile.

Varietăți.

* (Convocare.) „Reuniunea română decântări“ își va ține Săm-

bătă în 28/16 Ianuarie a. c. la 6 oare d. a. în sala Nr. 24 a seminarului „Andreian“ adunarea sa generală pentru acest an. On. dd. membri sînt invitați a participa.

Obiectele de pertractat:

1. Raportul comitetului despre activitatea din anul 1881.

2. Stabilirea bugetului pro 1882.

3. Alegerea comitetului.

4. Eventuale propuneri.

Sibiu în 23/11 Ianuarie.

Comitetul.

* (Programă de asentare a comandei cereului de întregire c. r. 31.) În 1 și 2 Martie cercul scaunului Șeica-Mare, în 4. orașul Mediaș, 6. și 7 cercul Biertanului în 9. 10. și 11. cercul Crișului, în 13 orașul Sighișoara 15. 16. Cohalm, 17. 18. Jibert, 20. 21 Cincu-Mare, 23, 24. Agnita, 27., 28. Noerichul. În 30. și 31. Martie, precum și în 1 Aprilie Cîsnădia, 3., 4. cercul Sibiului, în 5 și 6. orașul Sibiu, 7. 8. cercul Seliștei. În 11. orașul Ogna, 13., 14., 15. cercul Ibașfalăului, în 17 orașul Ibașfalău, 19., 20. 21 cercul Iernotului, 22, 24. 25. Sân-Mărtin, 27., 28., 29 Aprilie cercul Hususăului.

* (Proiectul de lege pentru scoalele medie.) Sub comitetul comisiunii de instrucțiune, după o dezbateră lungă a decis a asculta și pe presidential reuniunii profesorilor dela scoalele medie din țeară Anton Berecz, pe presidential reuniunii profesorilor dela scoalele medie protestante P. Hunfalvi, pe inspectorul de scoale Dr. Ferd Lutter și pe directorul scoalelor reale superioare Dr. Maurițiu Say ca bărbați de specialitate; mai departe pe provincialul ordinului piaristilor Andr. Kalmar, pe inspectorii generali ai bisericilor protestante bar. N. Vay și bar. Ant. Radvánsky și pe consistoriul luteran din Transilvania invitându-i a lua parte prin reprezentanți la dezbaterile pentru crearea unei legi privitoare la scoalele medie.

* (Tîrg de țeară și de săptămână.) Feldioara de lîngă Brașov a dobîndit în urma unui decret ministerial, dreptul de tîrgurile de mai sus. Cel dintîiu tîrg de țeară s'a ținut la 9/21 Ianuarie a. c. la care s'an adunat vite foarte multe și bucate de tot felul. Părechea de boi buni s'a vîndut cu 280 fl v. a., de mijloc 200 fl și bouleni mai de rînd cu 150 fl. Grăul 8 fl hect, sîcara 4 fl 70 cr hect, orzul 4 fl 80 cr. hect, cucuruzul 4 fl 40 1 hect. etc. etc.

* (Spirit de filologi.) — Este adevărat că nu e nimic mai uscat de cît spiritul matematicilor și al filologilor, cu toate acestea se pare că au și ei momente de spirit

Dilele trecute la o masă era invitați, între alții mulți, un matematic și doi filologi. Unul dintre filologi și matematicul erau cam voluminoși cu pintecele cam pronunțat. Al doilea filolog însă era slab, ca o umbră, ca o silabă.

Filologul cel slab era așezat între matematic și fecondul filolog. După câteva serii de păhară, jivialul și gurmăndul filolog dîse slabului său vecin. — Tu ești un i, o vocală de lectură între noi (Eine *Bind* vocale, vorbiau nemțește.) —

Mai mult, respunse eterizatului filolog, sînt o *enclitică*.

* (Lupi în biserică.) O foaie din Madrid spune următoarele:

În noaptea dela 24—25 Decembrie locuitorii comunei Unarie se adunaseră în biserică la denie și după slujbă era se plece acasă. Deschîdînd ușa bisericeii vădură cu groază o ceată de lupi flămânzi cari urlînd înfrico-

șător se aruncară asupra oamenilor. Să și inchipuiască cineva spaima și măcelul în primul moment. Numai paracliserul nu și perdî capul ci sărînd pe amvonul cel înalt începî se imiteze de minune lătratul cânilor, încât Inpii spîriați apucară fuga, dar lasînd în urma lor trei persoane moarte și cinci rănite.

Loterie.

Sămbătă în 23 Ianuarie n. 1882.

Buda: 57 13 4 14 54

Bursa de Viena și Pesta

Din 21 Ianuarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	116.40	117.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	87.—	—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	109.—	—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.—	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	129.—	131.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pămîntului	95.—	96.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.—	96.—
Obligațiuni urbariale temeșane	95.—	96.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	95.—	97.50
Obligațiuni urbariale transilvane	95.—	97.—
Obligațiuni urbariale croato-slavo-voivone	100.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	—	97.—
Datorie de stat austriacă în hîrtie	72.85	73.75
Datorie de stat în argint	73.85	74.75
Renta de aur austriacă	90.25	—
Sorți de stat dela 1860	126.75	128.—
Aețiuni de bancă austro-ung.	800.—	820.—
Aețiuni de credit austr.	291.—	294.—
Aețiuni de bancă de credit ung.	112.—	280.—
Sorți ungurești cu premii	118.—	113.—
Sorți de regularea Tisei	106.50	106.75
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	99.30	99.30
Argint	—	—
Galbin	5.61	5.60
Na oleon	9.53	9.48
100 marce nemțești	58.80	58.70
London (pe polița de trei luni)	120.20	120.—

Nr. 237

[5] 3—3

CONCURS.

Conform părinteșcei rezoluțiuni a preaveneratului consistoriu archidiececan din 22 Octombrie, 1881. Nr. 3040 B. se escrie prin aceasta concurs pentru un post de capelan parochial, în parochia gr. orientală din Petrița — biserică cu bradul — în protopresbiteratul Hațegului lîngă neputinciosul paroch de acolo, cu termenul până la 31 Ianuarie 1882.

Emolumentele sînt:

jumătate din venitul parochial de 500 fl. sistemizat în sinodul parochial ținut la 29 Noembrie, 1881.

Doritorii de a competa la acest post au a-și așterne suplicele lor bine instruite în sensul prescrierilor din „Statul organic“ a dispozițiunilor sinodali din an. 1878 la subscrișul până la termenul sus amintit.

Hațeg 17 Decembrie 1881.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Rațiu m. p.,
protopreșb. gr. or.

Nr. 5336—1881

[7] 3—3

Publicațiune!

În afacerea regulărei generale a hotărului Reteagului, conform înaltului ordin al Escellenței Sale al domnului ministru reg. ung. de justiție de sub Nr. 2364/1880, ficez la fața locului Reteag ziua de 6 Martie 1882 spre îndeplinirea lucrărilor prealabile statorite în art. 45 și 46 al aceluși ordin.

Convoc la locul numit pre toți cu titlul de proprietari interesați la pertractare pe lîngă aceea observare, că pertractarea oficială va avè loc și în absența lor.

Dej în 12 Noembrie 1881.

Miko Miklos, m. p.,
jude urb.

Nr. 91—1882. civ.

[6] 3—3

Publicațiune!

Prin aceasta aduc la cunoștința publică că am ficez la fața locului ziua de 23 Februarie 1882 după ameași la 3 oare de termin pentru începerea lucrărilor prealabile în afacerea regulărei generale a hotărului comunei Corod-Szt-Márton și cu deosebire regularea reprezentanței, alegerea inginerilor operatori și pentru compunerea preliminarului speșelor.

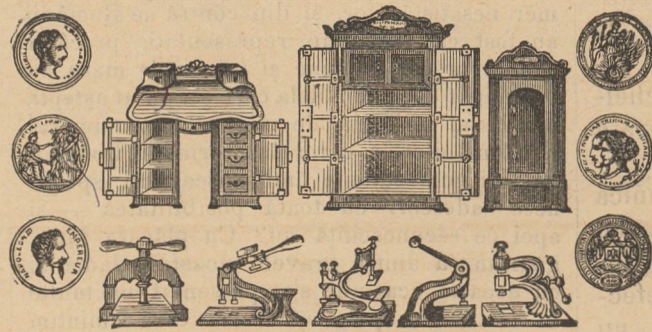
Atrag atențiunea celor interesați la aceste cu adausul ca absența lor nu va împedeca cursul lucrărilor.

În numele tribunalului reg. din Elisabethepole în 7 Iannarie 1882.

Székely Miklos m. p.,
jude urb.

Sorburi (pompe) de vin

de cea mai bună construcțiune, distinse la congresul vințelurilor dela Viena cu premiul de stat și cu un premiu în aur pentru lucru solid împreună cu toate apertinențele, tulumbe veritabile americane pe lîngă garanție de doi ani, pipe-Masex, caneluri duple, caneluri frânte, ventiluri de transituri și tot felul de lucruri din metal la Francisc Syrowy Viena, Cerc. III. Fasengassen Nr. 18, în casa proprie. [102] 11—12

Casse

sigure în contra focului și spargerei

la

Pavel Nendvich

în Sibiu.

2—3

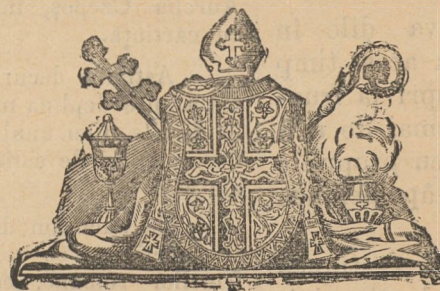
Zambach și Gavora,

în Budapesta strada Vațului (Vaczi utca) Nr. 17.

Fabrică de vestminte și recușite bisericesci

de rit catolic și grec.

Felon sau Odejdie,
sacos stihare, dalmatice, baldachine, prapori, flamuri, covoare de altare, potire, liti-

ere, cădelnițe, pacifcale, candelă, polican-dre, ripide, chivot, Evangeliie, etc.

Steaguri de societăți și pentru manufacturiste.

Comandele se esecutează prompt

Obiectele care nu convin se schimbă. [157] 17—30